

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXVIII. évfolyam 3. szám

2018. március

Hatalmasszívű Atya

(Lukács 15, 11-32)

Ezt a címet is adhatnánk a példázatnak. Merthogy ővele kezdődik az elbeszélés (nem „két fiúnak volt egy apja”) és vele is ér véget (hogyan mit érez is mit tanít). Ő, az apa van a középpontban, aki nyilván Isten viszonyulását, érzületét fejezi ki a tőle különböző vég- és köztespontokban elhelyezkedő gyermekeivel, az emberekkel kapcsolatban. Tökéletes mennyei szülő – frusztrált boldogtalan fiakkal. Merthogy ez nem egy békés család, ami „elvárható” lenne a Teremtő atyáskodása mellett. Sokkal inkább egy küzdelem, hogy az ő változatlan, konstans szeretetére ki hogyan reagál. Érdekes, hogy ez a szülői magatartás mindkét fiúnak kevés: az egyik elmenekül, vonzza a világ. A másik is elégedetlen: jó polgárként dolgozik, de belül egy vulkán, telve keserőséggel, vágyakozással. Ahogy a kisebb fiú, úgy ő sem tudja pontosan, mire vágyik, talán arra, hogy neki jó legyen. Egyik mulat, mert nincs jobb ötlete, a másik követné, ha merné, mulatna ő is a barátaival. Nem szőnek terveket, nincs ok és cél, nincs koncepció, csak valami hiányérzet, ami hajtja őket.

Pedig amit keresnek, az ott van közel: nem kell érte a világot bejárni, vagyonokat költeni, még egy kecskegidát sem levágni. Csak észlelni és elfogadni kell, amit az Atya mond:

„Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tiéd.” Lukács 15,31

Itt meg is állunk: te hogy érzed magad? Isten családjában, vele kapcsolatban hogy érzed magad? Elhiszed ezt, megéled ezt? És a folytatás megy? Vigadnod és örülnöd kellene...

Hidd el, testvérem, hogy semmi másra és senki másra nincs szükséged annyira, mint rá! És hogy ő nincs messze: közel van, itt van veled. És most jön a neheze: hogy rendben vannak a dolgok, és ő örül neked, és te is vigadhatsz azon, amilyen kegyelemmel, hozzáállással van hozzád – és a testvéredhez. Ez nem akármilyen boldogan örül neked! Tudom, milyen nehéz ezt keresztyén közegben is elhinni, elfogadni. Megszoktuk, hogy mindig van szorongani való, félni valamitől, biztos úgysem jó valami. De azért jött a Fiú a világba, hogy elítélje? Azt a mennyből is lehet, nem kell érte földre szállni. De nem azért jött, hanem hogy üdvözüljön a világ általa (Jn 3, 17). Mert az atyai szeretet változatlan. A mi viszonyulásunknak kell változnia – az egyik fiúé változott, a másikéről nem tudunk. A mi viszonyulásunk változik Istenhez és egymáshoz?

Kívánom, hogy áthasson a kegyelem, az Úr atyai öröme! Azt üzeni, szeret téged, veled van, örül neked! Hidd el! Ez a legerősebb motiváció, amely formálja majd életedet, cselekedetedet, téged!

Boros Dávid

MEGTÉRÉSEK

„Megtértem” – mondod halkán, én
hittel bólintom rá az áment.
Itt járt, lelkedhez ért a Szél,
ki tudja, honnan jött, s hová ment.

„Hát megtértem apám...”
– Ha te tudnád ebben a részed,
így szólnál szelíden, meg-megakadva, fiam:

„Megragadott az az Úr, AKI van,
AKIRŐL te beszéltél,
AKI elől a szívem
éveken át menekült”.

Füle Lajos

Identitás-zavar

Az evangéliumi érdeklődésű közösségek előtt a közelmúltban a Timóteus-Társaság vezetője felvázolta az identitás-zavarokat, amivel manapság a gyülekezetek vezetői igen gyakran szembesülnek. Az előadó tapasztalatai szerint előfordulhat ez a protestáns történelmi egyházak és a korábban „kisegyházaknak” nevezett gyülekezetek különböző szintű lelki munkásainál. Hogyan lehet, ebben segítséget nyújtani? Vannak, akik válaszáért a világi „szakemberekhez”, társadalom-kutatókhoz, mások viszont szívesebben a Bibliához folyamodnak.

Túl egyszerű lenne az a válasz, hogy természetesen folyamodjunk válaszáért a Bibliához. Csakhogy a Bibliában nem találunk különböző felekezeti elnevezéseket, csupán Antikókhiában nevezték el a tanítványokat *keresztyéneknek* (ApCs 11, 26). Ám a keresztyénség fogalmának tisztázódása szinte a mai napig viták tárgya.

Mi is ez az identitás? Egy

olyan fogalom, ami saját magam előtt meghatározná, hogy ki is vagyok? Akár az, hogy magyar ember vagyok, vagy a lelkiismeretem szerint például baptista. Fel tudom sorolni az állapotnak minden lényeges vonását, egyet értek velük, nincsenek bonyodalmaim, azzal kapcsolatban, aki vagyok. Hiszen senki nem kényszerített a vállalására. Láttam a gyülekezeti életet, jónak és helyesnek találtam, elégedett voltam. Attól kezdve nem kívülről nézelődtem a gyülekezet körül, hanem még azzal is bátorkodom vállalni és kiegészíteni a szavaimat, hogy életem fogytáig vállalom.

Tudom, hogy igen bátor szavak ezek. Hiszen mit hozhat még a holnap? Sokan vállalják a fehér ruha felöltését, egy gyönyörű ünnepi órát, de vajon megőrzik-e magukat tisztán életük fogytáig? Vállalják-e akkor is a keresztyénségüket, amikor ezért fel kell áldozniuk az életüket?

Nagyon könnyen bírálgatunk, türelmetlenek vagyunk és sajnos meg is rendülünk, sőt azt gondoljuk, Isten igéje felhatalmaz *mindennek a megpróbálására* (1Thess 5,21-et a régebbi fordítás ezzel a szóval hozta). Az identitás-zavarából azonban nem támad soha jó, annál több fajta gonosz. Viszont áldás, jó és sok kegyelem származik abból, ha *tudjuk, kiben hittünk*. Amint Pál apostol írja a Szentlélek üzenetét Timóteusnak:

„...*tudom kiben hiszek, és meg vagyok győződve, hogy neki van hatalma arra, hogy a rám bízott kincset megőrizze arra a napra*”. (1Tim 1, 12)

Szebeni Olivér

Áldd meg az én hitem

Uram én bízva jöttem hozzád,
S hoztam egy üres, bűnös szívet.
Leteszem eléd alázattal,
Hogy tégy bele mustármagnyi hitet.

Tépd el mindazt, ami máshoz köt.
Mindazt, mi gúzsba tartja szívem.
Te tudod, hogy mi erőtlent,
S miért gyenge gyakran hitem.

Adj nekem erőt, sasként szállni,
Ha vágyam imaszárnyon viszem.
S ahogy azt már annyiszor tetted,
Áldd meg Uram újból: az én hitem

Tamaska Gyula

É L E T

Jó..., veszélyes..., szép..., nehéz...,
hosszú..., rövid..., egyszerű..., bo-
nyolult..., igaz..., hamis..., befeje-
zetlen..., ha lehetne újra kezdeni...,
betelve az élettel...,

Ajándék, hogy élhetünk, akármilyen
jelzöt ragasztunk a magunk, vagy
mások életéhez. A Teremtés Köny-
vében olvassuk: „Megformálta az
Úristen az embert a föld porából, és
az élet leheletét lehelte orrába. Így
lett az ember élőlényé.”
(1Móz 2, 7) Ha rácsodálkozunk az
élet sokszínűségére, még boldogok
is lehetünk.

Most kaptam a hírt: Billy Graham
meghalt, – Ő mondta: „Egy napon
halljátok: Billy Graham meghalt.
Egy szót se higgyetek belőle. Sok-
kal inkább életben leszek, mint
most. Csak épp megváltoztattam a
címemet. Isten jelenlétébe men-
tem.”

És ezek után gondolkodjam, hogy

mi az élet? Aki a címét Isten jelen-
létébe merészelte tenni, bizonyos
volt abban, hogy jó lesz a címzés,
mert nem őt kell már elérni, hanem
Isten csodálatos kegyelme és szere-
tete által mindnyájan, – életünk
minden gondjával Isten felé fordul-
hatunk.

Az élet fájhat, telve lehet örömmel,
de élni akkor is jó a többi élőkkel
együtt. Minél több emberhez tudunk
kapcsolódni igaz emberségben, an-
nál erősebbekké válunk a saját
gyengeségeink, terheink hordozásá-
ban. Mert az életünk folyamat, egy-
szer fel, egyszer le, de lényeges,
hogy a haladás középvonala fölfelé
tartson. (Meggérdezhethetjük: hol van
a fönt és hol a lent?)

Keresztyénként vallhatom, hogy Is-
tennel élni jó, kegyelmében, fegyel-
mében, nem mindig egyszerű, de a
legbiztosabb hely az Ő társaságában
van. „Krisztus Jézusban jó cseleke-
detekre teremtett, amelyeket előre
elkészített Isten, hogy azok szerint
éljünk” (Ef 2, 10). Tehát nem a sa-
ját erőnkre kell támaszkodnunk, ha-
nem Tőle kapjuk életünk célját, ten-
nivalóit. Érdemes nyitott szemért,
nyílt szívért imádkozni, hogy meg-
lássuk Istenünk nekünk készített út-
ját. Az élet sok-sok jelzöt kaphat,
de a siker az engedelmeseké.

Kiss Emil

A HÍVŐ ÉLET TRAGÉDIÁJA

A hívő élet tragédiája,
Ha nem képes szeretni a szív,
Vagy ha a szeretet, nem forrásból
fakadt,
Hamisan csillogó, sótlan víz.

Ízetlen szeretet nem is kívánatos,
Érzi a másik, hogy idegen,
Pedig ha képmutatás bennem a szeretet,
Inkább azt kívánom: - ne legyen!

Mi tudjuk jól, hogy a Názáreti
Meghalt értünk, a hív, s igaz,
De aki nem tanult meg szeretni
Őtőle,
Üresen kongó hívő marad az.

Tudunk mi már sok mindent,
- Még tanulhatunk is!
De tragédiánk addig megmarad,
Amíg nem tudjuk egymást úgy szeretni,
Ahogy Krisztus tanította azt!
"Csak a szeretet egyesítheti úgy az
érező lényeket,
hogy teljesebbé teszi őket, mert
egyedül a
szereket ragadja meg és ötvözi egy-
séggé legmélyebb
érzelmeinket."

Pierre Tellhard

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Közelebb kerülni egymáshoz és Istenhez – Kiskunhalas

Nemrég
Kiskunha-
lason töltöt-
tünk a gyü-
lekezetből
néhányan
egy napot,
ahol köz-
vetlen

Fotó: Soltész László

megtapasztalhattuk a vendégszeretetet és Istennek a közösség összetartó erejét. Az alkalmak fő kérdései a következők voltak. Vajon még több imádkozással és Bibliaolvasással az eddigénél is közelebb kerülhe-

tünk Istenhez? Változtatna valamin, ha még keményebben próbálkoznánk? És mi a módja annak, hogy közelebb lépjek Istenhez? Hogyan lehet egymással közösséget alkotni?

Sok kérdésre választ kaphattam a Kiskunhalason töltött hétvégén, ahol lelkipásztorunk vezette az istentiszteleteket. A következő gondolatok hordozzák magukban a legfontosabbakat.

Amikor beszélgetünk valakivel, vagy megosztunk magunkról valamit, hajlamosak vagyunk szépíteni a dolgokon, elhallgatva azt, amit rosszul csináltunk, vagy negatívan hatna ránk. Azonban gyengeségeink takargatása nem segít abban, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz, inkább csak képmutatásról tanúskodunk, ami kifejezetten romboló. Az igazán fontos, hogy őszintén, gyengeségeinket és hiányainkat vállalva, bűnbánással viszonyuljunk egymáshoz, mert a gőg emelte falakat csak az Urat szerető, tiszta szívünk tudja legyőzni.

„Baldog az, akinek hamissága megbocsátott, vétke elfedeztetett.” (Zsolt. 32, 1)

Az imádság az Istenhez való közeledés egyik klasszikus módja, de nem biztos, hogy még több imádkozással ennél is közelebb kerülnénk hozzá. A tékozló fiú történetéből az idősebbik testvér szemszögét néztük meg. Rengeteget dolgozott a fiú, mindent megtett, amire az apja kérte, mégis várt valamit. Azonban, mikor sértődötten kifakadt Apjának, Ő ezt válaszolta neki: *„Fiam, te mindenkor velem vagy, és mindenem a tiéd.” (Lukács 15:31)* Isten így gondolkodik rólunk. Neki nincs baja velünk. Szebbnek lát minket, igaznak és örül nekünk. A mi gondolkodásmódunkat kell megváltoztatnunk és elhinnünk, hogy örül annak, hogy egyel több gyermeke van velünk. Ha Isten és köztünk 1000 lépés távolság lenne, ő megtenne értünk 999-et, de az utolsó lépést ránk hagyná.

„És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el az elmétek megújulása által, hogy megítélhessétek, mi Isten jó, kedves és tökéletes akarata.”
(Róm 12, 2)

Ágoston Vivien

Imádság szenvedés után

Istenem, ne adj nekem gazdagságot, hogy szeretni tudjam ezt a világot. Valamiért mindig küzdenem kelljen, hogy lelkem a hittel egyszer beteljen. Fájjon a sorsom, hogy áldásként éljem, mutass poklot, hogy eget reméljem.

Üss, rángass engem, hogy jobban tanuljak, Adj szárnyakat, és vissza-visszahulljak! Ne emelj fel, hagyd, hogy én felérjelek, engedd, hogy adjak is, ne csak kérjelek. És a Tiéd, ne az én akaratom legyen meg, Uram, mert akkor feladom.

SzKirián

Innen – onnan

Neheztelés ládikója

Egy tanár, minden diákjának azt a feladatot adta fel a következő hétre, hogy vegyenek egy karton dobozt és az elkövetkező héten minden egyes személyért aki bosszúságot okoz nekik, akiket nem szívlelnek és akiknek nem tudnak megbocsátani, tegyenek be a ládikóba egy barackot, melyre tegyenek egy címkét is az illető személy nevével.

Egy héten keresztül ezt a ládikót a hallgatóknak magukkal kellett cipelniük állandóan, otthonukba, az autójukba, az órákra, még éjszaka is ágyuk mellé kellett helyezniük azt.

A hallgatóknak szórakoztatónak tűnt az elején a feladat és mindannyian buzgón írták a neveket, me-

lyek gyermekkoruktól kezdve eszükbe ötlöttek. Ezután, lassan-lassan, amint múltak a napok, a hallgatók újabb neveket írtak a listára, olyan emberek neveit akikkel naponta találkoztak és úgy tűnt, megbocsáthatatlanul viselkedtek velük szemben... Feltűnt nekik időközben, hogy a ládikó egyre súlyosabbá válik. A hét elején beletett barackok kezdtek ragacsos masszává rothadni, elviselhetetlen büzt árasztva és a rothadás gyorsan átterjedt a többi barackra is.

Nehéz problémát okozott az is, hogy kötelesek voltak állandóan magukkal hordani ezt, vigyázzanak arra, nehogy az üzletekben, az autóbuszban, az étteremben, találkozón, ebédlőben, fürdőben felejtsek azt, főképp mert minden egyes hallgató neve és lakcíme valamint a kísérlet témája rá volt írva a ládikóra. Ráadásul, a karton doboz is kezdett szétbomlani, siralmas állapotba kerülve: nehezen cipelve súlyos terhet.

Mindannyian gyorsan és világosan megértették a leckét, amit a tanár megpróbált elmagyarázni nekik a hét végén, vagyis, annak a ládikónak a súlya, amit egy héten keresztül magukkal cipeltek, csupán a magunkkal cipelt spirituális nehézség súlyát képviseli, akkor amikor gyűlöletet, irigységet, más személyek iránti megvetést cipelünk magunkban. Gyakran azt hisszük, hogy kegyelmet gyakorolunk másoknak megbocsátva. A valóságban azonban, ez a legnagyobb szívesség, amit önmagunknak tehetünk!

Közreadta: H. A.

A látogatás

Egy fiatalember minden nap délben bekukkantott a templom ajtaján és pár másodperccel később már ment is tovább.

Kockás inget és szakadt farmert viselt, mint a többi maga korabeli fiatal. Papírzacskóban hozta az ebédre szánt két zsömléjét. A plébános gyanakvóan kérdezte, hogy miért jött, mivel manapság már a templomban is lopnak.

– Imádkozni jövök, válaszolta a férfi.

– Imádkozni... Hogy tudsz ilyen gyorsan imádkozni?

– Hát... mindennap benézek a templomba és annyit mondok: „Jézus, Józsi vagyok”, aztán elmegyek. Rövid imádság, az igaz, de remélem, hogy az Úr meghallgat.

Néhány nap múlva egy munkahelyi baleset következtében a fiatalembert fájdalmas törésekkel szállították kórházba.

Többen voltak egy szobában. Érkezése teljesen átalakította az osztályt. Nemsokára az ő szobája lett a folyosó öszszes betegének találkozóhelye. Fiatalok és idősek ültek az ágya mellett és ő mindenkiére rámosolygott, mindenkinek volt egy-egy kedves szava.

A plébános is eljött meglátogatni és egy nővér kíséretében odament a fiatalember ágyához.

Azt mondták, hogy nagyon össze vagy törve, mégis vigaszt nyújtasz a többiek számára. Hogy vagy képes erre?

Annak az embernek köszönhetem ezt, aki minden nap délben eljön hozzám. Az ápolónő félbeszakította: De hisz

délben soha nem jön senki!

Ó, dehogyisnem. Mindennap eljön, benéz az ajtón és azt mondja: Józsi, Jézus vagyok, és elmegy.

Közreadta: H. A.

A bölcs és az álom

Az Ember elment a Bölcshez:

– Álmat láttam, de sehogy sem tudok rájönni, mi az értelme. Kérlek, segíts rajtam!

– Hallgatlak, bólintott a Bölcs.

– Az utcán mentem, a mi utcánkban, ahol minden nap járok. Olyan is volt álmomban, mint egyébként; nem volt semmiféle változás rajta, csak annyi, hogy nagy szürke göröngyökkel volt tele a járda. Amikor meg-rúgtam az egyiket, rájöttem, hogy ezek nem göröngyök, hanem kövek. Egyet zsebre vágtam, hogy megmutassam a Barátomnak, akihez indultam.

Amikor elővettem, kettévált a kezemben. Belül szikrázó, tiszta ragyogású volt. Azonnal tudtam (bár nem értek hozzá), hogy ez GYÉMÁNT! Rohantunk az ékszerészhez, de közben telepakoltuk a zsebeinket a csúnya, szürke kövekkel, hátha... Az ékszerész vágta, csiszolta a kettévált követ, végül fel is mutatta, hadd lássuk mi is, hogy sziporkázik.

– Még soha nem találkoztam ilyen nagy és tiszta gyémánttal - lelkesedett.

Kipakoltam a sok egyforma szürke követ. Ő bizalmatlanul nézte a sötétlő halmot, majd legyőzve utál-

kozását, egyet megfogott és vijjogó gépével kettévágta. Smaragd volt. A következő rubin, utána valami csodaszámba menő ritkaság, és aztán így végig. Felfoghatatlan kincs feküdt előttem, szikrázott, tündökölt ezerféle színben a belsejükben rejtőző érték. Én pedig döbbenetemben felébredtem. De nem tudok szabadulni az álomtól. Mondd, mit jelenthet?

A szürke kövek a MINDENNAPJAID, Barátom! Éppen ideje, hogy felfedezd: valóságos kincsésbánya a mindennapok sokasága. Dolgozni kell rajtuk, az igaz, de ha jól megmunkálod őket, gazdagabb leszel mindenkinél. Már reggel vedd kezébe napodat, hogy megláthasd benne a hűség gyémántját, a bizakodás smaragdját, a szeretet rubinszínű áldozatosságát...

Mától kezdve soha nem beszélhetsz "szürke hétköznapokról", hiszen látod, mi rejlik bennük!

Közreadta H.A.

Mézcseppek

- Jézus Krisztus kopogtat, úgy kér bebocsátást. A Sátán besurran.
- Láttam már idős embereket, akiknek az emlékezőtehetsége elhomályosodott. Olyanokat is, akik elfelejtették gyermekeik nevét. De soha nem ismertem olyan hívő embert, aki elfelejtette volna Megváltója nevét, vagy ne vágyott volna szeretete után. (C.H. Spurgeon)
- Ha szíved mélyén Jézus Krisztus

lakozik, öröme mindig mély marad. (J.N.Darby)

- A hívő ember mulandó testben örökkévaló értékeket épít.
- Mindig különbséget kell tennünk, aközött, amit teszünk, és ahogyan tesszük. (C. H. Mackintosh)
- Törvénynek tekinthetjük, hogy amikor a szeretet fogyóban van, a vitázó kedv növekszik.
- Nehézségeink arra valók, hogy hitünket táplálják, izmossá tegyék, nem pedig arra, hogy kudarcaink fájdalmas lomtárát gazdagítsák.
- Ezer szó sem hagy az emberben olyan mély nyomot, mint egyetlen tett. (Henrik Ibsen)
- Áldottak, akik nem emlékeznek rá, hogy adtak, és nem felejtik el, hogy kaptak. (Elizabeth Bibesco).

ÖRÖMHÍR !

Dr. Schuller Márta és Dr. Csíky András második gyermeke: Csíky Júlia Kamilla 2018. február 5-én világra jött 3460 grammal és 54 cm-rel.

Isten áldását kívánjuk a megnövekedett családra!

Gyerekszárj

Gyerek kezébe nem való

- Anya, miért nem tudom használni a telefont?
- Mert van rajta gyerekzár.
- De honnan tudja a telefon, hogy én gyerek vagyok?

“Anyuka a 4-5 éves forma kisfiának mutatja a Margit-hídon áthaladó vilamosról a látnivalókat.

– Nézd, ott a Parlament!

Kisfiú nézi, majd egyszer megszólal:

– Azért hívják “balramentnek”, mert bal oldalt van?

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Ráduly Emil és neje
Hetzke József és neje	Rumbold Gyula
Husza Tiborné	Sebők Györgyné
Kántor Ida	Stubnya Tiborné
Kántor Imréné	Szalay Mihályné
Kiss Tamara	Szűcs Borbála
Puskás Zoltánné	Vida Sándorné

"Erőt adok neked és megáldalak békességgel."
(Zsolt 29, 11)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

már. 02. 18:30 Ifjúsági klub
 már. 08. 15:00 Nyugdijas klub
 már. 09. 18:30 Ifjúsági klub
 már. 11. 10:00 Gyülekezeti vasárnap
 már. 13. 18:00 Kórházmissziós istentisztelet az Erzsébet kórházban
 már. 16. 18:30 Ifjúsági klub
 már. 18. 15:00 Törökbálint Olajág Idősothonban istentisztelet

már. 23. 18:30 Ifjúsági klub

már. 30. 18:30 Ifjúsági klub

ápr. 06. 18:30 Ifjúsági klub

A vasárnapi istentiszteletek témája

már. 04. Ti és én, Lk 9, 12-22.

már. 11. Ki a nagy? Lk 9, 46-48.

már. 25. Jézus bevonulása

már. 30. Kijelentés Jézus haláláról, Lk 9, 43-45.

ápr. 1. Jézus feltámadása

Az örökkévalóságba költözött

özv. Tóth Imréné Katica néni, 2018. február 1-én, életének 89. évében.

"Aki nékem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálom is: és aki nékem szolgál, megbecsüli azt az atya." (Ján. 12, 26)

Istenünk vigasztaló szeretete legyen a gyászoló családdal!

Szerkesztő

Budapest József Utcai
 Baptista Gyülekezet
 cím: 1084 Budapest,
 VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható újságunk!

Rendszeres alkalmaink
 Vasárnap
 9:30 imaóra,
 10:00 istentisztelet
 17:00 istentisztelet
 Szerda este
 18:00 biblióra

Mindenkit szeretettel várunk!

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva